

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/158/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200465
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200465.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: MUDr. G. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX, F., právne zastúpenej: Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Dobšinského 12, Bratislava, IČO: 47 238 232, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 43041-2/2017-BA z 31. októbra 2017, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. júla 2018, č.k. 26Sa/18/2017-66, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie p r e r u š u j e do rozhodnutia Veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 1Vs/3/2019 ohľadom právnej veci vedenej pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 18. júla 2018, č.k. 26Sa/18/2017-66, postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 43041-2/2017-BA z 31. októbra 2017, ktorým podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) odvolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietla a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš č. 6410-12/2017-LM z 24. apríla 2017, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobkyňa ako samostatne zárobkovo činná osoba povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie zaniklo 30. júna 2007.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 14 ods.1, § 15 ods. 1 písm. b), § 21 ods. 1 a ods. 4 písm. b) zák. č. 461/2003 Z.z. a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd poukázal na to, že medzi účastníkmi konania bola sporná otázka posúdenia právneho postavenia žalobkyne, ktorá v dôsledku zrušenia povolenia na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia

k 31. decembru 2005 podľa jej názoru stratila status SZČO, pričom však žalobkyňa bola aj po tomto dátume držiteľkou licencie L1A na výkon samostatnej zdravotníckej praxe na výkon povolania lekár, a preto žalovaná zastávala názor, že táto skutočnosť zakladá postavenie žalobkyne ako SZČO pre účely povinného dôchodkového a povinného nemocenského poistenia. Krajský súd sa vo vzťahu k žalobkyni v prvom rade zaoberal otázkou, či žalobkyňa mala k 31. decembru 2005, kedy jej bolo zrušené oprávnenie na prevádzkovanie, resp. povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, postavenie samostatne zárobkovo činné osoby na účely sociálneho poistenia. Z administratívneho spisu zistil, že za rok 2004 a 2005 dosiahla príjmy podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona o dani z príjmov, bola držiteľkou platnej licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe č. L1A/ZA/0385/05, ktorá ju oprávňovala na výkon alebo prevádzkovanie činnosti uvedenej v § 3 ods. 1 písm. b) ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. aj po dátume 31. decembra 2005, ku ktorému bolo rozhodnutím Žilinského samosprávneho kraja zrušené povolenie na prevádzkovanie zdravotníckych zariadení žalobkyni. Žalobkyňa skončila prevádzkovanie ambulancie ako fyzická osoba z dôvodu, že od 1. septembra 2013 zdravotnícke zariadenie začala prevádzkovať obchodná spoločnosť KARPET, s.r.o., ktorej bola zamestnancom. U žalobkyni teda nedošlo k zániku všetkých oprávnení na výkon samostatnej zárobkovej činnosti, keďže bola naďalej držiteľom platnej licencie č. L1A/ZA/0385/05 a jej príjmy z podnikania a inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa zákona o dani z príjmu boli vyššie ako zákonom stanovená hranica príjmu. Krajský súd bol toho názoru, že žalobkyni 31. decembra 2005 nezaniklo ani povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie SZČO podľa § 21 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z.

4. Proti rozsudku krajského súdu podala kasačnú sťažnosť žalobkyňa z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhla rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa jej názoru krajský súd vec nesprávne právne posúdil.

5. Právne posúdenie relevantné pre rozhodnutie danej veci riešil Veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „veľký senát“) v uznesení z 30. apríla 2019, sp.zn. 1Vs/1/2019. V uvedenom uznesení Veľký senát odpovedal na nastolené otázky nasledovne cit.: „(...)

Odpoveď na 1. otázku - Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti zdravotníckych pracovníkoch stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov samostatná zdravotnícka prax je poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení, ktoré prevádzkuje iný poskytovateľ na základe povolenia alebo na inom mieste ako zdravotníckom zariadení, a preto licencia L1A nemá charakter oprávnenia na výkon činnosti predpokladaného v § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, keď sama o sebe nezakladá jej držiteľovi aj možnosť vykonávať licencovanú činnosť, ktorú môže vykonávať až na základe dohody /zmluvy/ s iným poskytovateľom.

Pojem samostatná zdravotnícka prax v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. vykonávaná na základe licencie L1A nie je možné bez ďalšieho stotožniť s pojmom samostatná zárobková činnosť v zmysle § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. a pojem licencia na výkon samostatnej zdravotníckej praxe s pojmom oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu pre účely sociálneho poistenia. Odpoveď na 2. otázku - Povinnosťou Sociálnej poisťovne pri rozhodovaní o vzniku alebo zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia poistenca - lekára, v zmysle § 178 ods. 1 písm. a) bod prvý v spojení s § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov je posudzovať príjmy poistenca - lekára osobitne vo vzťahu k licencií L1A a skúmať, či všetky príjmy vykázané v jeho daňovom priznaní v príslušnom zdaňovacom období sú aj príjmami lekára považovaného za samostatne zárobkovo činnú osobu (SZČO) v zmysle § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z.

Odpoveď na 3. otázku - Konani podľa § 178 ods. 1 písm. a) bod prvý zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov začaté z podnetu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne v zmysle § 184 ods. 8 v spojení s § 185 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. nezabavuje Sociálnu poisťovňu povinnosti zabezpečiť účastníkovi konania ochranu jeho oprávnení, ktoré sú konkretizáciou základného práva na inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, prípadne i základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ktoré mu priznávajú aj medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná v

zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.“

6. Senát „9S“ Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí Veľkého senátu (1Vs/1/2019) nestotožnil a v právnej veci vedenej pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018 (týkajúcej sa rovnakej problematiky), sa chce od záverov prijatých Veľkým senátom odchyliť, v dôsledku čoho 24. septembra 2019 uznesením z 23. septembra 2019, sp.zn. 9Sžsk/94/2018, postúpil túto právnu vec na prejednanie a rozhodnutie Veľkému senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 466 ods. 3 SSP.

7. Podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

8. Nakoľko právna vec vedená pod sp. zn. 9Sžsk/94/2018 bola postúpená Veľkému senátu správneho kolégia tunajšieho súdu, pričom sa jedná o obdobnú právnu vec s právnou problematikou totožnou ako je vec žalobkyne (vedená pod sp.zn. 7Sžsk/158/2018) predložená tunajšiemu súdu na rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalobkyne, najvyšší súd postupom podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP konanie v predmetnej veci prerušil z dôvodu, že na tunajšom súde prebieha konanie, v ktorom sa riešia otázky, ktoré môžu mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalobkyne.

9. Ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova (§ 100 ods. 3 SSP).

10. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.